

Zamyslenie na záver

Väčšina príspevkov v našom školskom časopise mapuje úspechy žiakov a ich pedagógov. Dočítame sa v nich, čo všetko dokážeme, aké sme dosiahli výsledky v súťažiach, že vieme napísať krásne básne a namaľovať pôsobivé výtvarné práce. V mojom článku by som chcel poukázať na negatívne javy, ktoré sa, zdá sa, začínajú v našej škole udomáčňovať. Prečítať ho môže každý, no bol by

som veľmi rád, keby si jeho obsah vzali k srdcu najmä tí, ktorých sa najviac týka. Použil som výraz NAŠA ŠKOLA. Áno, škola patrí nám všetkým, aspoň tak to ja cítim. Rovnako učiteľom aj žiakom. Prežívame v nej veľkú časť dňa. Žiaci sú vo svojich triedach, na chodbách a v

telocvični či jedálni zhruba od siedmej do pol tretej. Učebňa je pre žiakov obývačkou i pracovňou zároveň. A čo v triede robíte? Naháňate sa, kričíte, ubližujete si navzájom a poškodzujete náš spoločný majetok. Teraz by ste mali čítať konkrétne mená tých, ktorí sa

takto nekultúrne správajú najčastejšie. Z etických dôvodov ich neuvediem. Zamyslite sa preto, do akej miery sa vás tieto kritické slová týkajú. Školu čaká rekonštrukcia, na ktorú sme dostali nemalé finančné prostriedky. Už teraz ste pocítili svetelný výkon nového osvetlenia v celej budove. Spĺňa prísne európske normy. Teší ma, že väčšina z nás si to váži, čoho dôkazom je, že dosiaľ

nebolo ani jedno svietidlo poškodené. A čo lavice a stoličky? I tie sú väčšinou nové. Neničte ich, nech slúžia aj d'alším! Aj okolie školy nie vždy svedčí o tom, že naša škola je spoločenstvom slobodných, zodpovedných, navzájom sa vzdelávajúcich a šťastných ľudí, ako to prezentujeme. Papiere, plastové fľaše a iný odpad často znečisťujú školský areál a cestu do školy. A aký je vzťah žiakov k majetku obce, teda nás všetkých?

To je už námet na ďalšie zamyslenie.

Mgr. Peter J.

ŽužiHlas

Časopis žiakov ZŠ s MŠ Župkov

Číslo 4

december 2008

Krajské kolo v cezpoľnom behu, tak takto znel dôvod nášho riaditeľského voľna na stredu 1. októbra. Všetci sme sa tešili, že budeme doma...

Pokračovanie na strane 11

NA ŠKURÁTKE

Koncom októbra pani učiteľka Andoková s pani učiteľkou Bielikovou usporiadali túru na Škurátku - čistiť hroby partizánov. V sobotu o ôsmej ráno sme išli autobusom do Kľaku. Keď som nastúpila, v autobuse bolo plno detí a jasné, že aj pani učiteľky. Po chvíľke sme prišli do Kľaku. Všetci sme sa tešili na nové dobrodružstvo. S pani učiteľkou Andokovou prišli aj jej dve dcéry, Janka a Danka. Bola sranda, išli sme po skupinkách. Mladší nevládali, tak išli pozadu s p. uč. Andokovou a my starší sme išli popredu s p. uč. Bielikovou. Počúvali sme hudbu z mobilov a šliapali sme. Keď sme prišli pod Škurátku, hneď sme išli k pamätníku, tzv. hviezda. A prečo hviezda? Lebo stromy okolo nej sú posadené do päťcipej hviezdy. Zapálili sme sviečky a pomodlili sme sa.

Pokračovanie na strane 6

Ten čas vianočný

JESENNÉ AKTIVITY

INFO ZO ŠPORTU

Reportáže zo života školy

50. VÝROČIE
v tvorbe žiakov

KRÍŽOVKA

STAROBNIČEK

S pánom učiteľom Jakúbekom

Zamyslenie nielen na záver

Vtipy

... a ešte mnoho iného

SLOVO NA ÚVOD

Čo povedať... V tomto školskom roku som bola zvolená za šéfredaktorku nášho školského časopisu. Moje postavenie neberiem ako vyvyšovanie sa nad iných. V našom krúžku sme si všetci rovní, nezáleží na postavení, ani na počte uverejnených článkov. Ale beriem to ako poctu a zároveň zodpovednosť. Nevieť povedať, akú zmenu nám prinesie tento školský rok ohľadom časopisu, ale dúfam, že nadobudneme skúsenosti a nové poznatky a zároveň využijeme všetko, čo sme sa naučili počas minuloročnej práce. Taktiež verím, že sa stretneme s pozitívnym ohlasom a podporou z každej strany, učiteľov aj žiakov. Najprv by som chcela vyzvať všetkých nadaných žiakov, ktorí radi píšú, aby nám prinášali rôzne príspevky, ktoré veľmi radi uverejníme. V neposlednom rade by som chcela poďakovať všetkým novinárom, ktorí usilovne pracujú na našom časopise.

Podľa vlastnej skúsenosti viem, že je ťažké vidieť v časopise svoje meno, napísané pod dlhým článkom. A nakoniec by som chcela poďakovať manželom Jakúbekovcom, ktorí spracúvajú a zdokonaľujú naše články. Teším sa z usilovnosti našich novinárov a z každého úspešného vydania časopisu. Chceme popriať všetkým členom redakčnej rady, ale aj ostatným prispievateľom do nášho časopisu veľa tvorivých nápadov a inšpirácie. Teším sa na našu ďalšiu spoluprácu.

Monika Hudecová

Vydáva Novinársky krúžok pri Základnej škole s materskou školou Župkov
Žiacka redakčná rada: N. Antalová, D. Haringová, S. Hoffman, K. Lásková, V. Mesiariková, P. Müllerová, P. Šipikalová, J. Vajda, K. Bieliková, P. Eržiak, L. Maceková, A. Melišová, B. Šopová, M. Betko, M. Michálik, T. Müller, B. Palatínusová
Šéfredaktor: Monika Hudecová
Vedúci krúžku a korektúry: Mgr. Peter Jakúbek
Grafická úprava: Mgr. Mária Jakúbeková
Za podporu a ústretovosť ďakujeme p. riaditeľke Mgr. Ivete Tomášovej
Pre vnútornú potrebu školy - nepredajné

Krajské kolo v cezpoľnom behu (pokračovanie zo strany 1)

Potom nám však pani učiteľka povedala, že potrebuje pomôcť s prípravami. A tak sme sa všetci ôsmaci vybrali do školy. Pripravovali sme stánok s občerstvením, chlapci skladali panely s výtvarnými prácami našich žiakov. Už od rána nám však počasie neprialo. Chodili sme s dáždnikmi, boli sme nervózni a nič sa nám nedarilo. Nápis na plátne, ktorý sme pripravili, sa rozmočil a skoro ho odfúkol vietor. Okolo deviatej začali prichádzať prví súťažiaci. Prišla aj pani Murková, ktorá bola majsterkou Slovenska v atletike. Nechýbal ani pán starosta, Ing. Ján Tomáš, ktorý bol veľmi rád, že sa toto podujatie konalo práve v Župkove. Po odštartovaní pretekov išlo všetko hladko, ba prestalo aj pršať. Trať, mimochodom, dosť náročná, bola na niektorých miestach rozbahnená, a tak rozhodovala šikovnosť, kondícia, ale aj obuv. Mnohí z bežcov prišli do cieľa až po pás zablatení a celí mokří. Nezaobišlo sa to ani bez drobných úrazov. To súťažiacim však neubrálo nič z dobrej nálady. Možno až po vyhlásení výsledkov zostali niektorí sklamaní. Ani žiačkam z našej školy sa nepodarilo umiestniť, ale aj tak sme na ne hrdí. Boli siedme. Všetkým umiestneným súťažiacim srdečne blahozeláme a želáme úspech aj v celoslovenskom kole v Hornej Ždani.

Monika Hudecová

Banskobystrická KORIDA

Dňa 25.9. sme sa zúčastnili štafetového behu v Banskej Bystrici. Beh sa konal priamo na námestí. Pani učiteľka Bieliková nám rozdala čísla s menami a išli sme si skúsiť trať. Ani sme sa nenazdali a mali sme odbehnuté. Okrem behu organizátori pripravili rôzne iné zábavné súťaže. Pri vyhlasovaní výsledkov sme s radosťou počúvali, že v počte utvorených družstiev sme na II. mieste a získavame pre školu aj finančnú odmenu. Domov sme išli veselí, lebo sme si každý niesli pekné zážitky a vecné odmeny.

Ad'a Melišová

Moderovanie

Pohronské osvetové stredisko zorganizovalo tvorivé dielne pre začínajúcich moderátorov. Medzi šťastlivcami, ktorí sa mohli zdokonaľiť v moderovaní, boli títo žiaci: Patrícia Šipikalová, Žanetka Smelá, Barborka Palatínusová, Patrik Eržiak. Lektorkou bola Mgr. Gabika Tomajková, ktorá pracuje v rádiu Regina i v televízii. Poučila nás o čítaní a predviedla nám čítanie pravého moderátora. Jej hlas bol naozaj fascinujúci, akoby mali všetci moderátori rovnaký hlas. Pri písaní interview nastal menší problém. Naše najčastejšie slová boli: takže, vlastne... Snažili sme sa im vyhýbať, no žiacky slang sa nezaprel.

Správa podaná pani Tomajkovou nám odhalila nové skutočnosti moderovania. Atmosféra seminára bola veľmi príjemná. Budeme radi, ak sa budeme môcť zúčastniť takýchto akcií častejšie!

Paťa Šipikalová

Ten čas vianočný, ten čas radostný...

POZÝVAME VÁS

Vianočná akadémia
14. december - Kultúrny dom Župkov

Veselé Vianoce a šťastný nový rok v cudzích jazykoch

Do takéhoto rána sme sa zobudili na Katarínu. Ak má pravdu ľudová pranostika, potom takto biele Vianoce asi ťažko zažijeme. Zostáva len dúfať...

Mužské meno Mikuláš pochádza z gréčtiny a v preklade znamená "víťaz". Svätý Mikuláš patrí medzi najobľúbenejších svätcov. Napriek jeho popularite však o jeho skutočnom živote vieme veľmi málo. Narodil sa niekedy okolo roku 270 na južnom pobreží Malej Ázie. Už v mladosti sa stal povestný svojou dobročinnosťou, ktorá ešte vzrástla, keď sa stal biskupom v Myre (v dnešnom Turecku). Slobodné dievčatá si ho vybrali za orodovníka na základe najznámejšieho príbehu z jeho života. Hovorí sa, že istý bohatý mal tri dcéry. Schudobnel a jeho rodina už nemala čo do úst vložiť. Dozvedel sa o tom svätý Mikuláš, zabalil do kusa látky zlato a vhodil ho do mužovho domu. To zopakoval trikrát, až kým peňazi nebolo toľko, že sa všetky tri dievčatá mohli cestne vydať. Na základe legendy o troch chudobných dievčatkách sa zrejme odvodzuje ľudový zvyk v niektorých krajinách obdarúvať sa na sviatok tohto svätca drobnými darčekom. Zvyk obdarúvať deti vznikol v Holandsku a odtiaľ sa rozšíril do Severnej Ameriky, kde k nemu prisťahovalci pripojili severské ľudové povesti o čarodejníkovi, ktorý zlé deti trestá a dobré odmieňa darčekom. Do červeno-bieleho plášt'a ho v rámci predvianočnej reklamnej kampane obliekol koncern Coca-Cola. Postupom času sa Mikuláš (v angličtine Santa Claus) stal reklamnou figúrkou, ktorá má so svätcom z Myry iba málo spoločného. Meno Mikuláš bolo najobľúbenejšie v 12. storočí, používa sa však dodnes. Z neho vznikli odvodeniny ako Colin, Nicolson, Nixon, Nikolaj, Nicola, Nicolette a iné.

Prevzaté z netu

"STAROBNIČEK" s pánom učiteľom PETROM JAKÚBEKOM

Ach, tá staroba... zasahuje každého z nás. Na starobu pôsobí hlavne stres. Toho stresu je na pána učiteľa určite veľa.. Koľko rokov vlastne máte?

V júni som mal 55.

Kedy vám máme povedať všetko najlepšie?

Ak dožijem, tak 26. júna 2009, ale všetko najlepšie mi môžete zaželať hocikedy.

Kde ste sa narodili?

V Ilave, možno poznáte z počutia toto malé mesto na Považí. Väčšina cestujúcich vo vlaku zo Žiliny do Bratislavy absolvuje Ilavu v stoji, uhádnite prečo.

Pán učiteľ, ako na vás pôsobí stres, ktorý denne prežívate?

Stres pôsobí deprimujúco nielen na mňa, no snažím sa ho eliminovať, občas sa mi to darí i vďaka dobrému rodinnému zázemiu.

Mali ste v mladosti nejakú prezývku, ktorú ste nemali v láske?

Spomínam si, že Eva Nosková ma prezývala Peter Sveter Kilometer. V školskej praxi som nickname, aby som sa vyjadril anglicky, nemal.

Kde ste učili pred tým, ako ste nastúpili do tejto školy?

Škôl, kde som pôsobil bolo niekoľko. Posledných 13 rokov som pôsobil v ZŠ v Novej Bani.

Máte lepšie skúsenosti z tejto školy, alebo ste sa cítili lepšie v inej škole, kde ste vyučovali?

Žiaci a študenti sú všade takmer rovnakí, ale v tejto škole je veľa takých, kvôli ktorým chodím do práce rád a nielen kvôli nim.

Ktorú triedu najradšej učíte?

Svoju. Nie, to by som neodpovedal pravdivo. Pokúsím sa o diplomatickú odpoveď.

Niekedy ma nahnevajú aj tie triedy či jednotlivci, od ktorých to najmenej očakávam. Veľmi dobre sa mi pracuje a spolupracuje so siedmakmi a šiestakmi.

Vaše záľuby?

Hudba, cestovanie, more, rodina, internet a komunikácia s príjemnými ľuďmi.

Aké jedlo vám najviac chutí?

Takmer všetko, najmä guláš, kurací perkelt s haluškami a horká čokoláda.

Vaša obľúbená farba, pieseň a báseň?

Farba - modrá, pieseň - Vy, stromčeky, okolo Rajčianky.. a báseň - ...Obilie žltne, slama na klobúky pekne dozrieva, len ja chodím s hlavou nepokrytou, plnou trápenia...

Tieto verše si pamätám ešte zo strednej školy, páčia sa mi dodnes a čím som starší, tým sú pravdivejšie...

Aký typ hudby sa vám páči?

Akákoľvek dobrá hudba. Vyrastal som na hudbe Beatles, Rolling Stones a Bee Gees a keď som sa venoval hudbe poloprofesionálne, najradšej som hral skladby skupín Alphaville, Opus, zo slovenských Modus, Limit so Žbirkom a Lučeničom, ale aj piesne českej legendy Olympe.

Kam si chodíte oddýchnuť aj s pani učiteľkou Jakúbekovou?

K moru a do Veľkej Británie za dcérou.

Zhovárал sa Paťo Eržiak

Boli sme vo Viedni

Pozreli sme si Dóm sv. Štefana, ktorý poznáme z Komisára Rexa. Videli sme Belveder, radnicu, parlament a mnoho iných pamätihodností a zámkov. Obdivovali sme architektúru a krásne sochy. Naš hlavný cieľ bol navštíviť výstavu egyptskej kultúry Tutanchamon. Na nákupnej ulici boli rôzne druhy syrov, ovocia a iných exotických jedál. Najviac sa mi však páčil Práter a cestovanie metrom. Vychutnali sme si aj veľkolepé osvetlenie Viedne, pretože sme ju opúšťali až za tmy, plní zážitkov a dojmov. Za tento výlet ďakujeme pani učiteľke Andokovej. Tešíme sa na jar, pretože pani učiteľka nám sľúbila, že ešte raz pôjdeme do Prátra, keď sa nám tam tak veľmi páčilo.

Maroš Betko

Exkurzia v Martine

V pondelok dňa 3.11.2008 sme sa my žiaci ôsmeho a deviatego ročníka vybrali na exkurziu do Martina. Vyrážalo sa ráno a preto sme museli do školy prísť skôr, ako obyčajne. Cesta do Martina bola dlhá, no aj tak veľmi zábavná. Keď sme dorazili pred Slovenské národné múzeum, zažili sme prvý šok. Na otváracích hodinách bolo napísané: **Otvorené okrem pondelka**. Mysleli sme si, že z múzea nič nebude. Ale

mali sme šťastie, že naše triedne pani učiteľky sa o všetko postarali a my sme sa do múzea dostali. Na začiatku nás čakala pani lektorka, ktorá nás po múzeu sprevádzala. Videli sme množstvo zaujímavých vecí, ktoré používali naši

predkovia. Každý z nás sa dozvedel veľa nového. Mne osobne sa páčili dve veci zo skla. Bola to sklenená žehlička a nádoba na chytanie múch. V múzeu sme sa zdržali asi dve hodiny. No tým sa to ešte

nekončilo. Naše kroky viedli na národný cintorín. Tu sme dostali za úlohu nájsť známych spisovateľov, významné osobnosti, hercov a podobne. Keď sme úlohu splnili, s veľkou radosťou sme sa vrhli na obchodné domy. Na nákupy sme mali asi hodinu a pol. Autobus

nás čakal pred múzeom a tam sme sa mali aj stretnúť. Všetko rýchlo ušlo a my sme zas boli na ceste domov. Cesta už bola kľudnejšia, lebo sme boli všetci unavení, ale šťastní, že sme prežili super deň.

Pat'a Müllerová

Žužihlas

PRE SÚŤAŽECHTIVÝCH

VEHL'ADAJ V OSEMISMEROVKE NASLEDUJÚCE SLOVA
A ZOSTAVAJÚCE PÍSMENA ČITAJ PO RIADKoch:

FEBRUARY, CANDLE, SCARF, FROST, ICE, SKATING,
WIND, COAT, SNOWFLAKE, CLOUD, POLE, BOOTS,
SNOWMAN, DECEMBER, WINTER SPORTS, HOCKEY,
GO SKIING, JANUARY, SLEDGE, SNOWING, ANORAK,
SKIER, GLOVE,
TEA, COLD, CAP

S	N	O	W	M	A	N	G	N	I	W	O	N	S
J	D	T	E	♥	O	K	E	L	D	N	A	C	T
A	M	E	♥	L	A	H	O	C	K	E	Y	G	R
N	O	♥	C	R	O	U	♥	E	♥	E	N	N	O
U	♥	A	O	E	T	P	K	F	A	C	♥	I	P
A	P	N	T	C	M	A	E	E	R	I	I	T	S
R	A	A	L	E	L	B	G	R	S	A	T	A	R
Y	O	O	V	F	R	D	E	T	E	S	C	K	E
C	U	O	W	U	E	T	O	R	O	I	♥	S	T
D	L	O	A	L	E	O	♥	R	N	♥	K	S	N
G	N	R	S	A	B	♥	F	C	O	L	D	S	I
S	Y	G	O	S	K	I	I	N	G	D	N	I	W

Tajnička: IF YOU LIKE SKIING, THE BEST
IS GOING _ _ _ _ _

Zábava

ZA HRŠŤ VTIPOV

Učiteľka pri písomke:
- Dúfam, že vás neuvidím odpisovať!
Žiak:
- Aj ja dúfam...
Pred školou na ceste bola tabuľa s nápisom:
VODIČI, POZOR, NEZRAZTE DETI!
Jeden zo žiakov tam dopísal:
POČKAJTE SI NA UČITEĽOV.
Učiteľka sa pýta žiaka:
- Kde je tvoja domáca úloha?
- Nebudete mi veriť, pani učiteľka,
ale cestou do školy som si z nej
urobil lietadielko a uniesli mi ho teroristi!

Dve blondínky sa rozprávajú:
- Vieš, že tento rok budú
Vianoce v piatok?
- Dúfajme, že nie trinásteho!

Vianočné SMS-ky

***Nezabudni, že Ježiško sa narodil v chlieve, tak sa vykašli na vianočné upratovanie, aby sa u vás cítil ako doma!**

*Tie čižmy, čo si mi nechal pred dverami, mi sedia dobre.

Vrelá vďaka. Tvoj Mikuláš.

*Želám ti pod stromček to, čo ty mne.
Tak si to dobre rozmysli!

*Ak ťa raz v noci ukradne škaredý bradatý ujo, nezľakni sa. Povedala som Ježiškovi, že ťa chcem pod stromček!

*Ahoj. Ja som, Ježiško! Bol si dobrý? Nenadával si? Nekradol? Nepodvádzal? Netuneloval? Tak sa to už konečne nauč! Ja ti darčeky večne nosiť nebudem!

Hľadaj vo vete

Rybu

- Dedo vzal plášť u Kamila.
- Ľudia takú horu ešte nevideli.
- Jarka poriadok urobila doma.
- (Šťuka, úhor, kapor)

Zeleninu a ovocie

- Zajtra pôjdeme k Elenke.
- A na nás nedôjde rad.
- Ja ho dakedy nechcem.
- Si hlúpa, pri kamióne nestoj!
- Dal mi zem i akurát sena.
- Vodiči mali na mále s pokutou.
- (kel, paprika, malina, jahoda, ananás)

Exkurzia v Banskej Bystrici

Dňa 7. novembra sme my šiestaci a piataci išli na exkurziu do Banskej Bystrice. Boli sme v Thurzovom dome v Tvorivých dielňach. Veľmi sa mi to páčilo. Najviac ma zaujalo Tajomstvo starých rodostromov. Učili sme sa, ako sa robia rodostromy. Urobili sme si aj vlastné, ale len po našich starých rodičov. Druhá časť nášho programu bolo Múzeum hrou. Tam sa stala čudná vec. V múzeu na chodbe zrazu spadla sklenená vitrína tesne vedľa Niky Tekeliovej. Rozbila sa na málne kúsky. Našťastie sa nikomu nič nestalo. Po ceste naspäť sme sa boli pozrieť pri miestnom cintoríne, kde sme zapálili sviečku. Potom sme išli do Múzea Slovenského národného povstania, kde sme videli tanky, delá a podobné stroje. Cesta späť bola celkom príjemná.

Barbora Palatinusová

ROZLÚČKA S LETOM (Úryvky z tvorby našich deviatačiek)

V kalichu ruží,
lienka sa budí.
Pretrie si očka maličké,
natiahne krídla krehučké.
Vzlietne ona ponad kraj,
Hľadí, aký je to krásny raj.
Lenivá lienka ustala,
na veľkom liste zaspala.
A keď už chladno nastalo,
lákať ju všetko prestalo.
Nastal čas lúčenia:
Dovidenia lienčička,
poštekli ju na líčka,
posledný letný lúč.
Od zajtra už zima kraľuje,
zimný vietor silno poduje.

Lenka Mišková

Keď chladný lúč pohladí našu tvár,
prebehne mi hlavou myšlienok pár.
Už posledná lastovička odlieta.
Vari je tu koniec leta?
Prírodu zahali farebný dážď,
začína kraľovať jeseň a mráz.
Každý človek zistí,
že jeseň to istí.

Chladivý vietor privanie snehové pierka,
pod listom sa schúli uzímená lienka.
Slniečko lúči sa, odchádza v svet,
zaplače, zamáva a už ho niet.

Vierka Baniariová

Leto sa končí, začína jeseň.
Prírodou znie jesenná pieseň.
Snečný lúč svoje teplo stráca,
akoby v dialke znelo: „Leto, vráť sa!“

Dávam vám zbohom, slnečné lúče
a volám chladný vietor kraľovať.
Leto zamknem na štyri zimné kľúče
a príroda začne ako Picasso maľovať.

Zuzka Štefanková

Vtáčiky letia preč, do inej krajiny,
láka ich teplo a svet iný.
Dokonca aj lenivý medveď k spánku sa chystá,
už sa blíži jeho čas, tá chvíľa istá.

Lucia Šurianska

NÁVŠTEVA CINTORÍNA

Pri príležitosti 50. výročia otvorenia novej budovy našej školy sme sa rozhodli v spolupráci s našou triednou pani učiteľkou Andokovou nájsť hroby učiteľov, pochovaných v obciach nášho miniregiónu. Žiaci z každej obce mali za úlohu prejsť sa po cintoríne a nájsť hrob učiteľa alebo kňaza. Na základe prieskumu sme sa najskôr vybrali do cintorína v Kľaku. Vedeli sme, že určite nájdeme viac hrobov, pretože kľakovský cintorín je najstarší. Ako sme predpokladali, tak aj bolo. V Kľaku sme našli hrob učiteľa Petra Trangoša. Z hrdzavého železného kríža sme vyčítali, že zomrel 4. 11. 1897 v 60 roku svojho života. Symbolickým kvietkom a sviečkou sme si uctili jeho pamiatku. Veď keby nebolo jeho, naši prastarí rodičia nezískajú toľko vedomostí. Keďže jeho hrob bol opustený a zanedbaný, trochu sme ho skrášlili. Obložili sme ho jedľovými halúzkami a

položili naň kvety. Pri ďalšom hrobe sme sa tiež na chvíľu zastavili. Je v ňom pochovaný kňaz Rudolf Kluchta, ktorý zachránil obyvateľov osady pred strašnou smrťou. Nemeckí vojaci ich chceli postrieľať. Kňaz zámerne natáhoval čas, čím oddialil popravu a stihla prísť pomoc - vojenská jednotka zo Žarnovice. Pri počúvaní tohto príbehu nám tuhla krv v žilách. Ako mohol byť niekto tak bezcitný a zabíjať nevinných, deti a starých ľudí? Na túto otázku už odpoveď nedostaneme. V tomto cintoríne sme našli ešte

niekoľko hrobov kňazov, rektorov-organistov, ktorí tiež určite mali zásluhu na vzdelávaní a rozširovaní obzoru ľudí z doliny. Aj im sme zapálili symbolické sviečky vďaka. Bolo by pekné, keby sme sa zastavili aspoň na chvíľu pri hroboch takýchto významných ľudí a to nielen v čase dušičkovom.

Paťa Šipikalová

NA ŠKURÁTKKE (Pokračovanie zo strany 1)

Odišli sme na Škurátku, tam sme sa najedli a založili oheň. Tým, ktorým sa chcelo, mohli ísť na Vtáčnik. Hore nás šliapalo asi 12, ale väčšinou len starší. Medzitým sme vyčistili ešte jednu studničku. Vyšli sme na Vtáčnik a stretli sme ďalšiu skupinku turistov s deťmi. Na Vtáčniku bolo nádherne! Až na malú hmlu. Potom sme zišli dole, skoro sme zabľúdili, no našťastie napravo bola chata. Sadli sme si okolo ohňa. Niektorí išli na autobus skôr a tí, čo ostali, hrali rôzne hry. Napr. naháňačku, hľadanie vreckoviek. Vreckoviek bolo 12 a na každej z nich bolo napísané meno zvierat. Každý našiel jednu a podľa zvierat mal dievčaťu dvoriť. Bola sranda, každý sa na niečom zasmial, ale niektorí sa nechceli strápnovať, čím kazili hru. Po všetkých hrách sme sa rozišli po ceste. no na zastávke sme sa znova všetci stretli. Autobus tam už stál, nastúpili sme. Všetci sme vystupovali postupne. „Konečne domov!“, hovorili si niektorí. Ale všetci sme mali z výletu dobrý pocit a náladu.

Barbora Šopová

Tak, toto sme my

Meno: Monika Hudecová

(Ostatní v ďalšom čísle)

Znamenie: BYK

Niečo o sebe: Rada kreslím a pracujem na počítači.

Prečo ŽužiHlas? Baviť ma písanie, rada sa delím o svoje zážitky.

Meno: Paťa Šipikalová

Znamenie: BLÍŽENCI

Niečo o sebe: Rada čítam a píšem.

Prečo ŽužiHlas? Je tu veľa skvelých ľudí a písať pre iných je zábava.

Meno: Patrik Erziak

Znamenie: BYK

Niečo o sebe: Riadim sa podľa Sokratovej vety:

„Kto chce pohnúť svetom, musí pohnúť najskôr sám sebou.“

Prečo ŽužiHlas? Mám rád všetko, čo má zmysel.

Meno: Veronika Mesiariková

Znamenie: BLÍŽENCI

Niečo o sebe: Voľný čas rada trávim pred televízorom.

Prečo ŽužiHlas? Veľmi ma baví, že sa tu vyrozprávame a všetko to potom napíšeme.

Meno: Kristína Lásková

Znamenie: RYBY

Niečo o sebe: Do svojich 6 rokov som bývala v Homej Ždani, potom sme sa presťahovali do Ostrého Grúňa.

Prečo ŽužiHlas? Pretože sú tu suproví ľudia a novinársky svet ma baví.

Meno: Tomáš Azor

Znamenie: ŠKORPION

Niečo o sebe: Moje hobby je práca s PC, futbal a basketbal. Mám troch bratov a jednu sestru.

Prečo ŽužiHlas? Moje najväčšie hobby je novinárčina. Raz by som sa chcel stať novinárom.

Meno: Natalia Antalová

Znamenie: VÁHY

Niečo o sebe: Moje záľuby sú: všetky druhy športov, ale hlavne basketbal, volejbal a väčšinou aj cezpoľný beh!

Prečo ŽužiHlas? Práca s počítačom ma veľmi baví.

Rada píšem texty, občas aj básne, ale len v nutných prípadoch!

Meno: Maroš Betko

Znamenie: PANNA

Niečo o sebe: Vo voľnom čase jazdím na bicykli a zbieram hriby.

Prečo ŽužiHlas? Baviť ma to.

Meno: Patricia Müllerová

Znamenie: PANNA

Niečo o sebe: Do mojich záľub patrí každý druh športu ale najviac milujem basketbal.

Prečo ŽužiHlas? Na novinársky krúžok chodím veľmi rada. Sú tam super ľudia.

Meno: Andrea Melišová

Znamenie: VODNAR

Niečo o sebe: Rada športujem a čítam. Prečo ŽužiHlas? Píšem články preto, lebo ma baví písať články.

Meno: Samuel Hoffman

Znamenie: PANNA

Niečo o sebe: Rád hrávam basketbal alebo ping-pong, ale občas aj futbal. Moja najobľúbenejšia farba je zelená. Mám rád sci-fi filmy a dobrú muziku.

Prečo ŽužiHlas? Pretože ma baví o všeličom písať.

Meno: Iveta Štefančová

Znamenie: ŠKORPION

Niečo o sebe: Rada hrám futbal, rada sa bicyklujem. V budúcnosti chcem byť policajtkou alebo sudkyňou. Prečo ŽužiHlas? Baviť ma písať.

ŠKOLA

Aj dnes mám v pamäti, ako som nescelo kráčala po prvýkrát do školy. Ako som mame stláčala ruku, keď sme kráčali po školských schodoch. Všade navôkol boli starší žiaci, ktorých som vôbec nepoznala. Prvé dni v škole som smútila za rodičmi, no moja milá pani učiteľka nás učila niečo nové a nové. A každým dňom som chodila do školy radšej. Našla som si nových priateľov a nové záľuby. Veľa sa naučím, ale aj nasmejem. Máme rôzne školské aktivity, do ktorých sa rada zapájam. Aj keď každý deň nie je vydarený, drobné neúspechy ma neodradia. Vždy verím, že na druhý deň to bude lepšie. Aj keď sa teším na každé prázdniny, školu mám naozaj rada. Nemám sa v nej čoho báť, škola je môj kamarát.

Simona Boháčová, V.trieda
vít'az I.kategórie - próza

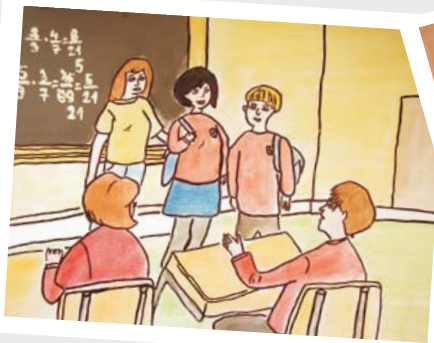
ŠKOLA

V Župkove my školu máme,
učiť sa tam chodievame.
Čítať, písať, kresliť, spievať,
anglinou sa zapodievať.
Učia nás vzdelaní ľudia,
veľmi veľa toho vedia.
V telocvični športujeme,
po internete surfujeme.
V knižnici je množstvo kníh
a veľa múdrosti v nich.
Je to maša malá-veľká škola.
Ráno pôjdem do nej znova.

Barbora Šopová, VII.trieda
II.kategória-poézia, 3.miesto

Nikola Laurová, VII.trieda
5.miesto

Zuzana Valuchová, VII.trieda
5.miesto

Katarína Vajdová, III.trieda
5.miesto

50 VÝROČIE

PEROM A ŠTETCOM NAŠICH ŽIAKOV

Vlajka našej školy

Hymna našej školy

text napísala **Ľubica Sajková** a **Monika Hudecová**

1. Do Župkova pod Vtáčnikom
s aktovkou a peračníkom
každé ráno chodievam.
Čítam, píšem, kreslím, spievam,
matikou sa zaoberám,
nové veci spoznávam.
2. Keď raz skončia tieto roky
a zo školskej brány kroky
do sveta ma zanesú,
spomeniem si často asi
na tie dobré školské časy.
Na tú známu adresu.

Refrén:

Každý deň my s hrdosťou
v Župkove, kde školu máme,
s nadšením a radosťou
vedomostí získavame.
Naša škola je známa
športom, piesňou aj múdrosťou,
nuda v nej miesto nemá.
Tak sa učme s radosťou.

NAŠA ŠKOLA

Naša škola pekná je,
rada do nej chodím,
všetko sa tam naučím,
nikdy sa nenudím.

Aj keď musím vstávať ráno,
vôbec mi to nevadí,
príklady sú pre mňa áno,
ja sa pri nich zabavím.

Učitelia sú tu dobrí,
robia pre nás výlety
a my za to vyvádzame
a robíme nezbedy.

Viktorka Boháčová, III.trieda
I.kategória-poézia, 2.miesto

Vít'azné práce výtvarnej

a literárnej súťaže:

MOJA ŠKOLA, MOJA OBEČ

Barbora Palatinusová, VI.trieda
3.miesto

VŠETCI ZA JEDNÉHO, JEDEN ZA VŠETKÝCH

Crrn!!! Toto je zvuk školského zvončeka, ktorý pozná asi každý žiak či študent. Je to neoddeliteľná súčasť aj tej mojej školy, o ktorej by som vám chcel napísať. Nechcem písať o tom ako zbožňujem učenie a školské povinnosti, pretože by som klamal a aj tak by mi málokto veril. Nechcem písať ani o tom ako tieto úkony nenávidím, pretože ich aspoň rešpektujem. Chcem teda napísať niečo, čo vyjadruje skutočný vzťah k mojej škole. Chcel som túto školu k niečomu prirovnať a napadlo mi ľudské telo. Naša pani riaditeľka by bola srdiečkom, čo bije pre nás všetkých. Učitelia hlavnými orgánmi, potrebnými k tomu, aby telo fungovalo a žiaci žilami a tepnami, ktorými prúdia všetky vedomosti. Aby som však nezabudol na naše pani upratovačky, myslím, že im úloha obličiek dokonale sadne. Všetci spoločne uvidíme do pohybu telo, ktoré si do mozgu ukladá všetko, čo sme sa naučili a do duše čo sme zažili. Každý jeden je na niečo potrebný, aj keď nie je taký šikovný. Jeden od druhého závisí a keby jedna časť chýbala, telo stráca dôležité životné funkcie a neskôr umiera. Teraz si uvedomujem, že musím byť stále šikovnejší, aby som nezlyhal vo svojej funkcii. Mám aj starosti, kvôli ktorým telo plače, ale aj radostné zážitky, zásluhou ktorých sa smejem.

*Kristína Trusková, VII. trieda
1. miesto*

Som rád, že sa škola bude vynovovať, pretože aj ja som rád, keď si kúpim nové veci a keďže bude oslavovať okrúhlych 50 rokov, má na to ďalší dôvod. Mám radosť z toho, že v škole máme rôzne aktivity, počas ktorých si oddýchneme a pritom zdokonaľujeme svoje vedomosti a schopnosti.

A či už sme zrnkom v piesku, malou kvapkou vo veľkom daždi alebo bunkou v tele, viem, že keď každý prispeje svojou troškou, spolu vytvoríme veľký svet. Crrn!!!

*Adam Jágerský, VII. trieda,
vít'az II. kategórie-próza*

PREČO RADA CHODÍM DO ŠKOLY?

Ja do školy chodím rada, lebo sa tam veľa naučím. Veľa zaujímavého. Veľa vecí, ktoré budem potrebovať, keď budem dospelá. Tiež rada chodím do školy, lebo tam mám veľa dobrých kamarátov, s ktorými sa rozprávame a vymieňame si názory na učivo, ktoré sa učíme. Mám rada pánov učiteľov a pani učiteľky, ktoré nás učia, hlavne našu pani učiteľku Kurkovú. Mám veľmi rada aj naše pani upratovačky, s ktorými sa veľmi dobre poznám a tiež aj pani kuchárky, ktoré nám výborne varia, sú milé a zlaté. Mám rada pani učiteľku Kaškovú, ktorá sa nám venuje v školskej družine. Rada chodím na výlety a na exkurzie, kde sa vždy veľa dozviem, aj to, čo sa možno v škole neučíme. Mám rada, keď robíme nejaké

ŽUPKOV

Župkov je dedina
môjmu srdcu jediná.
Vybral som si ju rád,
s horami som veľký kamarát.
V domčeku ja malom bývam,
z okienka sa na obecný úrad dívam.
I kostol z neho vidím,
do ktorého tak rád chodím.
Nebývam tu síce dlho,
ale za kamarátmi by sa mi cnelo.
Hoci som ja huncút veľký,
plakali by učiteľky.
Veď som ja s nimi rád -
malý dobrý kamarát.

*Pet'o Fusatý, V. trieda,
vít'az I. kategórie-poézia*

*Viktória Boháčová, III. trieda
1. miesto*

*Lukáš Repiský, III. trieda
2. miesto*

MOJA ŠKOLA

Moju školu rada mám,
jdnofky v nej dostávam.
Pán učiteľ nám príklady dáva,
učím sa ich veľmi rada.
Moju školu rada mám,
kamarátov už v nej mám.
Moju školu rada mám,
rada sa v nej s nimi hram.

*Pet'ka Betková, III. trieda,
I. kategória-poézia, 3. miesto*

PREČO MÁM RADA SVOJU ŠKOLU

Otázka prečo mám rada svoju školu je veľmi jednoduchá. Napríklad, keď niečo na hodine nerozumiem, stačí iba povedať a učiteľia, pokiaľ sa dá, tak poradia a vysvetlia úlohu. Sme veľmi úspešná škola v športe. Keď bola naša škola v regionálnom denníku v televízii, bola som pyšná, že práve ja do nej chodím. Mávame tu veľa, veľa súťaží. 19.11.2008 sme mali v školskej telocvični turnaj vo vybíjanej. Naša trieda bola síce na poslednom mieste, ale to nevadí, hlavne že sme sa zúčastnili. Robí sa tu veľa aktivít. To je ďalší dôvod, prečo rada chodím do našej školy. Naša škola je proste fantastická. Nie je nikdy nuda a mám tu veľmi dobré kamarátky. Každý večer sa teším, kedy bude ráno a pôjdem do školy. Je tam vždy sranda. Aj učiteľia sú vtipní a zábavní. V škole získavam vždy veľa vedomostí. Cez hudobnú výchovu sa učíme pekné piesne. Veď sa zasmejeme a niekedy, keď máme nejakú dobrú pieseň, tak si aj zatancujeme. Všetci učiteľia sú dobrí. Mám rada, keď nacvičujeme

divadielko a mám sa toho veľa naučiť. Rada sa učím naspamäť. Keď je súťaž Šaliarsky Matko, vždy sa na tom rada zúčastním. Niekedy chodievame aj na plaváreň a na všelijaké dobré exkurzie. Na vlastivede sa mi páči to, že sa naučím z knížiek a že robievame pokusy. Keď sa stane, že mi príde ľúto, tak ma kamarátky vždy vedia rozveseliť, aby som na to zabudla, a vždy sa im to podarí. Moja škola je pre mňa ako môj druhý domov. Veď strávim v nej skoro pol dňa. Máme tu dobrú riaditeľku, ale aj ostatní učiteľia sú tu veľmi dobrí. Neviem, čo mám ešte napísať. Jedno, čo viem je to, že naša škola je tá naj a na svete sa lepšia nenájde.

*Nikolka Müllerová, IV. trieda
I.kategória-próza, 3.miesto*

*Veronika Mesiariková, VIII. trieda
2.miesto*

*Zuzana Štefanková, IX. trieda
2.miesto*

projekty, alebo chodíme na počítače, na video, do knižnice, keď si čítame, alebo keď máme s niekým besedu. Minulý rok bol v našej škole spisovateľ Anton Marec, ktorý písal povesti o Tatrách. V škole nám aj predával jeho knihy a dával podpisy. Aj ja mám od neho podpis. Rada navštevujem krúžok Kvapka, kde vyrábame rôzne veci, pozeráme video, potom sa o ňom rozprávame, alebo si spolu čítame. Naposledy sme robili na chodbe školy výstavku k jeseni a boli tam ozaj pekné farebné veci. Staráme sa aj o kvietky v triede, ktoré sme si priniesli z domu. Aj preto chodím rada do školy.

Nikola Chorváthová, IV. trieda, I.kategória-próza, 2.miesto

ŠKOLA

Ako prvák vkročil som sem bojazlivou malou nohou, začal som sa učiť oblúčiky, čísla, písmená, bolo to takou hrou. Postupom času sa ukázali tie slávne vybrané slová, každý im musí čeliť, nikto sa pred nimi neschová. Ročník za ročníkom ubiehajú a idú učivá oveľa ťažšie, musíš sa ich učiť stále dlhšie a dlhšie.

Pisomky, testy, skúšanie, to je samozrejmosťou, ty sa budeš musieť doma učiť stále s väčšou radosťou. A je tu ten posledný deviaty ročník, opustíš župkovskú školu a si opäť začiatočník. Musím napísať dobre monitor, hovoríš si, aby tvoje sny dosiahol si.

Celé tie roky učenia a driny, v jednom okamihu sa ti môžu rozdrobiť ako kúsok hliny. Škola je základ života, zavedie ťa do sveta. Tou bojazlivou nohou, čo si sem vkročil, odídeš smelým krokom plným síl.

Ďakuj za tú školu, čo máš a v nej sa čo najviac snaž.

*Lenka Mišková, IX. trieda
vít'az II. kategórie - poézia*

*Lenka Mišková, IX. trieda
4.miesto*

Môj rodný kraj

Môj rodný kraj miesto, ktoré dôverne a dokonale poznám. Všetok čas strávený v blízkosti domova, večerné prechádzky v slabo osvetlených uliciach, zbieranie kvetín či húb v lese, ľudia, ktorí ma obklopujú to všetko nazývam domovom. Domov je každodenná podpora rodičov, súrodencov a kamarátov, podpora, ktorá ma stavia na nohy aj keď sa cítim úplne bezradná. Viem, že niekde v diaľke ma čaká budúcnosť. S istotou viem, že si na mňa počká a bude taká, akú si ju vysnívam. Nech už budem kdekolvek, stále budem doma tu, kde som vyrastala, kde som spravila svoje prvé krôčky, kde mi vyrastali prvé zúbky, kde som sa učila bicyklovať, korčuľovať, miesto, kde som vždy našla liek na svoje boľáčky. Každého tu poznám a každý pozná mňa. Vzájomné návštevy, susedkine koláče položené na našich oknách, podpora v ťažkých chvíľach. Stretávanie v obchode, spoločná cesta do práce a do školy. Teší ma skutočnosť, že sa môžem vybláznit' na čerstvo pokosenom trávniku, že v zime nemusím chodiť na klzisko, chodím sa korčuľovať na zamrznutý potok. U nás v dedine nie je nuda vítaná, vždy ju s úsmevom odoženieme. Toto je prostredie, kde chcem vychovávať svoje deti a neskor vnúťatá. Nikdy nezabudnem na chvíle strávené v dome, kde bývam. Nezabudnem na útočisko mojich nervozit' a zlých nálad. Vždy, keď prídem zo školy, doma ma čaká pohodlie a láska. Domov pre mňa znamená viac ako čokoľvek iné. Je pre mňa symbolom lásky a úcty. Domov však nie sú len šťastné a radostné udalosti, ale taktiež spoločne prekonané zlé skúsenosti a náročnejšie prekážky. Slzička utretá rukou človeka, ktorý ju spôsobil. Milovanie všetkých okolo, akceptovanie ich horších vlastností a nevhodného správania. No aj to patrí k životu.

Koľkí by chceli mať aspoň trošku šťastia, túžia po vlastnom domove, chceli by na vlastnej koži okúsiť teplo, ktoré poskytne len domov. Ja to šťastie mám. Mám domov, do ktorého sa zakaždým s radosťou vraciam.

*Monika Hudecová, VIII. trieda
II. kategória-próza, 2. miesto*

PREČO RADA CHODÍM DO ŠKOLY

Volám sa Ivana Mokrá a som žiačka 6. ročníka Základnej školy v Župkove. V okolí školy máme ihrisko, telocvičňu, kde trávim voľný čas a prestávky. Nesmiem zabudnúť na školskú jedáleň, v ktorej sa chutne varí. Cítim, že sa za posledný rok systém vyučovania zmenil, tým sa aj zmenil prístup učiteľov k nám. Hodiny sú otvorené, učitelia využívajú možnosť vlastnej a našej tvorivosti, volia si nové formy a spôsoby práce. Na hodinách sa vyučuje aj klasicky, ako napríklad gramatika, výslovnosť, pravopis a konverzácia. Získala som skvelého triedneho učiteľa, ktorý perfektne zvláda vyučovanie anglického a slovenského jazyka. Samozrejme nesmiem zabúdať na ostatných učiteľov, ktorí majú k nám veľmi dobrý až priam priateľský prístup. Organizujú nám rôzne súťaže, pri ktorých si môžeme vyskúšať svoje vedomosti. Každá naša snaha je odmenená sladkosťou alebo tzv. Žolíkom, ktorý nám slúži na vylepšenie známky z nejakého predmetu.

V škole mám veľa dobrých kamarátov, s ktorými si rozumiem, a teším sa na každé nové ráno, keď pôjdem do školy.

*Ivana Mokrá, VI. trieda
II. kategória-próza, 3. miesto*

*Katarína Žiaková, VIII. trieda
5. miesto*

*Martin Azor, IV. trieda
3. miesto*

*Natália Kráľová, III. trieda
4. miesto*

ROZLÚČKA SO ŠKOLOU

Už je to tu, odchádzame.
Spomienky si nechávame.
Deväť rokov je už preč
a my strácame reč.
Zdá sa vám to nezvyčajné?
Veď my toľko rečí máme.
Hľadáme tie správne slová,
ako sa len poďakovať znova
za všetku vašu trpezlivosť,
že ste donekonečna tolerovali našu lenivosť,
za všetky vaše dobré rady,
aj keď sme ich nemali vždy radi.
Dokonca aj poznámky,
vďaka ktorým sme mali lepšie známky.
Aj za všetko ostatné.
Určite to bolo podstatné.
Vieme, že sme vždy dobrí neboli,
no všetci by sme sa chceli vrátiť do tejto školy.
Možno už len v spomienkach
a možno sa vrátíme po starých stopách.
Tak, už sa s vami ozaj lúčime
a so smútkom v srdci odchádzame.

*Zuzana Štefanková, IX. trieda
II. kategória-poézia, 2. miesto*